

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-66/17-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Borisa Markovića, predsjednika vijeća, Blanše Turić i mr.sc. Mirjane Juričić, članica vijeća te više sudske savjetnice Jadranke Jelić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja P. s. p. d.o.o., sa sjedištem u Z., kojeg zastupa T. G., odvjetnik u Odvjetničkom društvu G., H., Ž. d.o.o., sa sjedištem u Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Jurišićeva 19, Zagreb, uz sudjelovanje zainteresirane osobe I. – I. n. d.d. sa sjedištem u Z., kao pravnog slijednika društva P. p. d.o.o. sa sjedištem u Z., kojeg zastupa J. M., odvjetnik u Odvjetničkom društvu M. & partneri iz Z., radi prava na pristup informacijama, u sjednici vijeća održanoj 24. svibnja 2017.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/14-01/307, urbroj: 401-01/04-17-09 od 6. ožujka 2017.

Tužitelj P. s. p. d.o.o., Z., dužan je nadoknaditi zainteresiranoj osobi I.-I. n. d.d., Z. troškove upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem Povjerenika za informiranje pod točkom 1. dispozitiva poništeno je rješenje trgovačkog društva P. s. p. d.o.o., Ur.broj: 2469-2014/UD od 23. lipnja 2014. godine. Točkom 2. dispozitiva osporenog rješenja odobrava se trgovačkom društvu P. p. d.o.o. pravo na pristup informacijama: Ur.br: 939-2014/UD od 6. ožujka 2014., Ur.br: 940-2014/UD od 6. ožujka 2014., Ur.br: 942-2014/UD od 6. ožujka 2014. i Ur.br: 943-2014/UD od 6. ožujka 2014. Točkom 3. dispozitiva osporenog rješenja odbačen je zahtjev trgovačkog društva P. p. d.o.o. u dijelu u kojem traži i druge eventualne odluke u vezi informacije o raspodjeli ukupnog broja standardnih paketa skladišnih kapaciteta (SBU-a), te je točkom 4. dispozitiva naloženo trgovačkom društvu P. s. p. d.o.o. da u roku od 8 dana od dana primitka rješenja postupi sukladno točki 2. izreke ovog rješenja

Tužitelj pobija osporeno rješenje zbog pogrešne primjene propisa na temelju kojega je stvar riješena, zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja te zbog toga što je izreka pobijanog rješenja nejasna i u proturječnosti je s obrazloženjem, a u konačnici, tuženik nije niti vodio računa o pravilima postupka koja bi bila od utjecaja na rješavanje stvari. U tužbi u bitnom navodi da bi za njega mogle nastati štetne posljedice za gospodarske interese, koje se ogledaju kroz izloženost tužbenim zahtjevima korisnika radi potencijalnog otkrivanja poslovno osjetljivih podataka odnosno obveza naknade pretrpljene štete zbog otkrivanja podataka iz ugovora o skladištenju. Ističe da su podaci po raspoloživim standardnim paketima skladišnih kapaciteta (SBU-a) javno objavljeni, kao i regulirane cijene usluga, cjenik nestandardnih usluga, pravila postupka raspodjele, te tipski ugovor i opći uvjeti korištenja skladišta, odnosno svi podaci osim podataka koliko je koji od korisnika temeljem propisanog postupka raspodjele dobio SBU-a za koje će sklopiti ili za koje je sklopio Ugovor o skladištenju, obzirom da ti podaci predstavljaju sadržaj Ugovora o skladištenju, odnosno podaci se nalaze u Potvrđama o ugovorenoj usluzi zakupa standardnog paketa skladišnog kapaciteta koja je sastavni dio Ugovora. Pravila korištenja sustava skladišta plina su opći akt tužitelja koji je nakon provedene javne rasprave odobren od strane HERA-e u svojstvu regulatora (kontrola zakonitosti). Članak 19. Pravila u odnosu na „Povjerljivost“ Ugovora o skladištenju plina kažu: „Ugovorne strane suglasno utvrđuju da se podaci iz Ugovora smatraju poslovnom tajnom (Potvrde koje sadrže broj dobivenih SBU-a sastavni su dio ugovora) i da se kao takvi neće otkrivati ili učiniti dostupnima trećim stranama bez prethodno pisanog odobrenja druge ugovorne strane niti iskorištavati u namjene koje prelaze okvire izvršenja Ugovora o skladištenju plina. Ugovorna strana koja je neovlašteno učinila dostupnom informaciju koja se prema ugovoru smatra povjerljivom, odgovorna je drugoj ugovornoj strani za time pretrpljenu štetu“. U konačnici, vezano sa test razmjernosti, dostava informacija P. p. d.o.o. bi istome omogućila de facto monopolski položaj na tržištu plina koji bi izravno štetio ostalim korisnicima skladišta. Zadatak operatora sustava skladišta plina temeljem nacionalne i Europske regulative bio je ukinuti dosadašnji monopolski položaj društva P. p. d.o.o. na području korištenja skladišta (P. p. je temeljem dugoročnog ugovora bio jedini korisnik skladišta do 1. travnja 2014.), te omogućiti pristup treće strane što je i učinjeno. Dostava informacija o sadržaju Ugovora P. p. d.o.o., osim što bi izložila tužitelja tužbama korisnika na isplatu štete radi objavljivanja traženih informacija, omogućila bi P. p. d.o.o. da takve informacije o zakupljenim kapacitetima skladišta upotrijebi u komercijalne svrhe kod pregovora za trgovanje plinom, a naročito pregovora o kupnji/prodaji plina u skladištu, trgovanja energijom i sl. Odbijanjem dostave traženih informacija tužitelj je isključivo postupao u cilju zaštite ostalih korisnika na tržištu plina te zaštite svoje pozicije u odnosu na potencijalne tužbe zbog otkrivanja poslovnih tajni. U odnosu na odobreno pravo na pristup informacijama ističe da se poslovni brojevi u koje je omogućen pristup odnose na dopise kojima se obavještava svakog pojedinog korisnika koliko je dobio SBU-a te sadržaj odnosno informacije koje sadrži svaki od pojedinih dopisa predstavljaju sadržaj potvrda o ugovorenoj usluzi zakupa SBU-a koja je sastavni dio ugovora o skladištenju, te bi se dostavom predmetnih dopisa otkrio i sadržaj samog ugovora o skladištenju, odnosno jedinog bitnog sastojka ugovora koji ima karakter povjerljivosti – a to je broj SBU-a/godišnje (svi ostali bitni sastojci su javni: cijena, karakteristike SBU-a i sl.). Sukladno svemu navedenom, nesporno je da su uvjeti raspodjele i raspoloživi broj SBU-a kao i tipski ugovor, cijene usluga, Pravila korištenja sustava skladišta plina transparentno javno objavljeni, dok dodjela samih SBU-a temeljem javno objavljenog postupka raspodjele predstavlja tržišno osjetljiv podatak. Napominje da je na temelju suglasnosti HERA-e donio pravila korištenja sustava skladišta plina u kojima je definirana obveza operatora da javno objavi pravila raspodjele SBU-a što je operator i učinio a HERA nije imala primjedbi na način objave raspoloživih SBU-a te način raspodjele SBU-a korisnicima te nije imala nikakvih primjedbi vezano za transparentnost postupka raspodjele SBU-a. Dakle, tužitelj smatra da je postupio u skladu s pozitivnim zakonskim propisima, kontroliran za

svaki korak od strane svojeg nadležnog regulatornog tijela HERA-e koje je u obvezi zaštititi povjerljivost komercijalno osjetljivih podataka, te sukladno članku 14. stavku 5. Zakona o regulaciji energetske djelatnosti ima ovlasti javno objavljivati podatke o transakcijama vezanim za ugovore između tržišnih sudionika na tržištu električne energije i prirodnog plina te između tržišnih sudionika i operatora sustava, uz poštivanje povjerljivosti komercijalno osjetljivih podataka i identiteta pojedinih tržišnih sudionika. Tužitelj predlaže da ovaj Sud donese presudu kojom će poništiti rješenje tuženika od 6. ožujka 2017.

Tuženik je u odgovoru na tužbu ostao kod razloga navedenih u obrazloženju pobijanog rješenja, te je istakao u pogledu navoda iz tužbe da tužitelj gubi iz vida činjenicu da se u konkretnom postupku pristupa informacijama ne ispituje način postupanja tužitelja u postupku iz članka 75. Zakona o tržištu plina, već je svrha navedenog postupka utvrditi prevladava li potreba zaštite prava za ograničenjem ili javni interes u odnosu na informaciju koja je predmet postupka. Sama činjenica što informacija koja je predmet ovog postupka nije bila predmet razmatranja u postupku propisanom člankom 75. Zakona o tržištu plina, ne dovodi do zaključka da u odnosu na navedenu činjenicu ne treba primijeniti načelo transparentnosti, odnosno istu učiniti dostupnom javnosti. Tužitelj niti jednim svojim navodom nije učinio vjerojatnim koje bi to štetne posljedice i za koje interese mogle nastati otkrivanjem informacija koje su predmet postupka. Što se tiče obveza naknade štete, odnosno izloženosti tužbenim zahtjevima radi potencijalnog otkrivanja osjetljivih poslovnih podataka, ističe da ukoliko bi naslovljeni sud potvrdio rješenje tuženika, tada bi se otkrivanje navodno osjetljivih podataka temeljilo na pravomoćnoj odluci državnog tijela, što znači da ne bi postojao element protupravnosti kao jedna od pretpostavki odgovornosti za štetu. Nadalje tuženik ističe da tužitelj kao tijelo javne vlasti mora biti svjestan činjenice da kada sklapa ugovore s trećim osobama, da isti mogu biti predmet razmatranja od strane javnosti upravo zbog načela transparentnosti u djelovanju tijela javne vlasti. Naime, ako je cijeli postupak dodjele SBU javno objavljen, tuženik smatra da interes javnosti zahtjeva da se objave i rezultati navedenog postupka, jer se samo na navedeni način, odnosno kroz njegove odluke, može preispitati rad tijela javne vlasti. Tuženik u odnosu na rješenje Hrvatske regulatorne agencije od 7. travnja 2014., ističe da navedeno rješenje nije relevantno za ovaj postupak, jer je u konkretnom slučaju u žalbenom postupku ispitivana pravilnost provedenog testa razmjernosti sukladno članku 25. stavku 5. Zakona o pravu na pristup informacijama. Tuženik smatra da navodi tužbe nisu osnovani.

Zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu I.-I. n. d.d. Z. dostavila je odgovor na tužbu u kojem u bitnom navodi kako u ovom slučaju nema zakonskog temelja za klasifikaciju predmetnih informacija kao poslovne tajne ugovornom klauzulom te da tražene informacije nisu rezultat gospodarske djelatnosti tužitelja, pa stoga niti poslovno osjetljive informacije koje mogu biti klasificirane kao poslovna tajna, već su rezultat postupanja tužitelja kao tijela javne vlasti, što u svom odgovoru detaljno obrazlaže. Napominje da se u konkretnom predmetu radi o slučaju kada je operator sustava skladišta plina dužan objaviti, odnosno dopustiti pristup traženim podacima jer za to postoji jasna pravna osnova temeljem Zakona o pravu na pristup informacijama i temeljem propisa Europske unije. Osim toga ističe da je prilikom ocjene dopustivosti pristupa informacijama važno uzeti u obzir i razlog zbog kojeg je zainteresirana osoba tražila pristup informacijama. Vezano uz test razmjernosti i javnog interesa, ističe da tužitelj nije na odgovarajući način proveo test razmjernosti i javnog interesa prilikom odlučivanja o dostavi informacija na traženje zainteresirane osobe, odnosno nije točno ocijenio primat odredbi o dostupnosti informacijama i Zakona o pravu na pristup informacijama spram odredbi Zakona o zaštiti tajnosti podataka i Zakona o tržištu plina na koje se poziva. Tuženik je kao nadležno tijelo ispitivao pravilnost provedenog testa razmjernosti javnog interesa od strane tužitelja te samostalno proveo test razmjernosti i javnog interesa, uzimajući u obzir kako argumente zainteresirane osobe, tako i argumente tužitelja, te je uz detaljno obrazloženje utvrdio da načelo transparentnosti rada tijela s javnim ovlastima i transparentnost

postupka raspodjele skladišnih kapaciteta zahtjeva da se tražene informacije učine dostupnim zainteresiranoj strani i javno objave. Naime, jasno je da je načelo transparentnosti jedno od stožernih načela postupanja operatora sustava skladišta plina u okviru njegovih zakonskih ovlasti i tijela javne vlasti općenito, pa stoga se prilikom ograničenja načela transparentnosti mora postupiti restriktivno te se pristup informacijama može ograničiti samo u posebno opravdanim slučajevima. Napominje da predmet postupka koji se vodio pred HERA-om nije bila ocjena transparentnosti postupanja tužitelja, već ocjena uvjeta pristupa sustavu skladišta plina i donošenja odluke o žalbi protiv odluke o raspodjeli SBU-a zainteresiranoj osobi. Prema tome, budući da HERA nije ocjenjivala transparentnost postupanja tužitelja, niti je provodila test razmjernosti i javnog interesa, a niti je za to nadležna, zainteresirana osoba smatra da se iz odnosnih akata HERA-e ne mogu izvoditi zaključci koji su relevantni za donošenje odluke u ovom predmetu. Predlaže da ovaj Sud odbije tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan uz naknadu troškova postupka zainteresiranoj osobi u iznosu od 3.125,00 kn.

Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) odgovor na tužbu tuženika i zainteresirane osobe dostavljen je suprotnim strankama u postupku.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

S obzirom da tužitelj osporava samo primjenu prava, a činjenicu nisu sporne, te kako stranke u tužbi, a isto tako ni u odgovoru na tužbu izričito ne zahtijevaju održavanje rasprave, Sud je konkretni spor riješio bez rasprave na temelju odredbe članka 36. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima.

Prema odredbi članka 6. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine" 25/13. i 85/15.) informacije su dostupne svakoj domaćoj ili stranoj fizičkoj ili pravnoj osobi u skladu s uvjetima i ograničenjima ovog Zakona.

Člankom 15. stavkom 2. točkom 2. Zakona propisano je da tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako je informacija poslovna ili profesionalna tajna, sukladno zakonu.

Odredbom članka 16. stavka 1. Zakona o pravu na pristup informacijama propisano je da tijelo javne vlasti nadležno za postupanje po zahtjevu za pristup informaciji iz članka 15. stavka 2. točke 2., 3., 4., 5., 6. i 7. i stavka 3. ovoga Zakona, dužno je, prije donošenja odluke, provesti test razmjernosti i javnog interesa. Stavkom 2. istog članka Zakona propisano je da je kod provođenja testa razmjernosti i javnog interesa tijelo javne vlasti dužno utvrditi da li se pristup informaciji može ograničiti radi zaštite nekog od zaštićenih interesa iz članka 15. stavka 2., 3. i 4. ovog Zakona, da li bi omogućavanjem pristupa traženoj informaciji u svakom pojedinom slučaju taj interes bio ozbiljno povrijeđen, te da li prevladava potreba zaštite prava na ograničenje ili javni interes. Ako prevladava javni interes u odnosu na štetu po zaštićene interese, informacija će se učiniti dostupnom.

Prema odredbi članka 19. stavka 1. Zakona o zaštiti tajnosti postupaka ("Narodne novine" 108/96.) poslovnu tajnu predstavljaju podaci koji su kao poslovna tajna određeni Zakonom, drugim propisom ili općim aktom trgovačkog društva, ustanove ili druge pravne osobe, a koji predstavljaju proizvodnu tajnu, rezultate istraživačkog ili konstrukcijskog rada, te druge podatke zbog čijeg bi priopćavanja neovlaštenoj osobi mogle nastupiti štetne posljedice za njezine gospodarske interese. Stavkom 2. istog članka Zakona propisano je da se općim aktom ne može odrediti da svi podaci koji se odnose na poslovanje pravne osobe smatraju poslovnom tajnom niti se poslovnom tajnom mogu odrediti podaci čije priopćavanje nije nužno protivno i interesima te pravne osobe.

Člankom 10. Zakona o tržištu plina ("Narodne novine" 28/13. i 14/14.) propisano je da su operator transportnog sustava, operator distribucijskog sustava, operator skladišta plina, operator terminala za UPP, operator tržišta plina, opskrbljivač, trgovac i proizvođač, te Agencija dužni osigurati tajnost povjerljivih poslovnih podataka koje saznaju od drugih energetske subjekata i krajnjih kupaca, osim ako prema odredbama ovoga Zakona ili drugih posebnih zakona i popisa nisu

ovlaštenu ili dužni podatke javno objaviti ili ih priopćiti nadležnim državnim tijelima.

Člankom 29. stavkom 1. točkom 17. Zakona o tržištu plina propisano je da je operator sustava skladišta plina dužan osigurati zaštitu povjerljivosti podataka koje je saznao u obavljanju djelatnosti.

Prema podacima u spisu predmeta dostavljenih ovom Sudu uz odgovor na tužbu proizlazi da je zainteresirana osoba I.-i. n. d.d. Z. kao pravni slijednik društva P. p. d.o.o. sa sjedištem u Z. podnijela tužitelju zahtjev za ostvarivanje prava na pristup informacijama sadržanima u aktima Ur.br. 939-2014/UD, Ur.br. 940-2014/UD, Ur.br. 942-2014/UD i Ur.br. 943-2014/UD od 6. ožujka 2014. godine.

Tužitelj je svojim rješenjem od 23. lipnja 2014. odbio zahtjev zainteresirane osobe za pristup informacijama temeljem odredbe članka 23. stavka 5. točke 2., a u vezi s člankom 15. stavkom 2. točkom 2. Zakona o pravu na pristup informacijama, jer su zatražene informacije poslovna tajna. Naime, prema mišljenju tužitelja informacija o raspodjeli ukupnog broja SBU za subjekte kojima su dodijeljeni predstavlja komercijalno osjetljivu informaciju, za koju je tužitelj saznao u obavljanju svoje djelatnosti, a ugovoreni skladišni kapaciteti za pojedinog korisnika sustava skladišta plina su povjerljivi podaci čiju je zaštitu operator dužan čuvati kao poslovnu tajnu. Objavom predmetnih informacija osim povrede gospodarskih interesa samog tužitelja došlo bi do povrede gospodarskih interesa stranaka na koje se tražene informacije odnose, te bi ih se objavom kao subjekte na tržištu plina u Republici Hrvatskoj stavilo u neravnopravan položaj.

Tuženo tijelo je prema ocjeni ovoga Suda pravilno postupilo kada je poništilo navedeno rješenje tužitelja te odobrilo zainteresiranoj osobi pravno na pristup informacijama tj. navedenim aktima od 6. ožujka 2014., te naložilo tužitelju da u roku od 8 dana od dana primitka rješenja omogući pristup predmetnim informacijama, dok je pravilno postupilo i u dijelu kojim je odbacilo zahtjev zainteresirane osobe u kojem je ista zatražila druge eventualne odluke u vezi informacije o raspodjeli ukupnog broja standardnih paketa skladišnih kapaciteta (SBU-a).

S obzirom da su u konkretnom slučaju tražene informacije poslovna tajna tuženik je ispitao pravilnost provedenog testa razmjernosti i javnog interesa, to jest prevladava li u konkretnom slučaju javni interes u odnosu na poslovnu tajnu kao zaštićeni interes unatoč stajalištu tužitelja da informacija o raspodjeli ukupnog broja SBU-a za subjekte kojima su dodijeljeni predstavlja komercijalno osjetljivu informaciju za koju je tužitelj saznao u obavljanju svoje djelatnosti pa stoga ugovoreni skladišni kapaciteti za pojedinog korisnika sustava skladišta plina jesu povjerljivi podaci čiju je zaštitu operator dužan čuvati kao poslovnu tajnu.

Prema ocjeni Suda pravilno je utvrđeno da se informacije o tome koji je subjekt dobio i koliko SBU-a mogu omogućiti zainteresiranoj osobi. Naime, u konkretnom slučaju je relevantna transparentnost postupka raspodjele skladišnih kapaciteta te da se energetska djelatnost skladištenja plina obavlja kao javna usluga. Predmeta energetska djelatnost ima izuzetan značaj o čemu svjedoči i odluka Vlada Republike Hrvatske od 27. veljače 2014. kojom se određuje da je tužitelj, kao operator sustava skladišta plina dužan prilikom provođenja postupka za rezervaciju i raspodjelu kapaciteta sustava skladišta plina odnosno standardnih paketa skladišnog kapaciteta podijeliti 70% ukupnog raspoloživog broja standardnih paketa skladišnog kapaciteta imenovanom opskrbljivaču na veleprodajnom tržištu plina, a određeno je da se za opskrbljivača na veleprodajnom tržištu plina određuje Hrvatska elektroprivreda d.d., pa je očito da je javno objavljeno tko je subjekt koji dobiva 70% ukupnog raspoloživog broja standardnih paketa skladišnog kapaciteta. Tuženik prema ocjeni ovoga Suda pravilno smatra da je u konkretnom slučaju u cilju transparentnosti postupka raspodjele SBU-a, informacije o subjektu kojem su dodijeljeni i u kojim količinama bi trebale biti dostupne javnosti jer je i sama procedura postupka raspodjele javno objavljena na internetskoj stranici tužitelja, a ostvarivanje načela transparentnosti iz članka 19. stavka 2. Uredbe broj: 715/2009 Europskog parlamenta i vijeća od 12. srpnja 2009. zahtijeva da se javno objavi i navedena

informacija, na koji način bi javnost bila upoznata i s ishodom postupka procedura koje su javno objavljene. Tuženik ispravno smatra da s obzirom na definiciju poslovne tajne nije jasno koji bi to interesi subjekata bili povrijeđeni ako bi prvostupanjsko tijelo dostavilo zatražene informacije jer u konkretnom slučaju nisu ispunjeni uvjeti iz članka 29. točke 17. Zakona o tržištu plina, jer zatražene informacije nisu informacije koje je prvostupanjsko tijelo saznalo u obavljanju svoje djelatnosti, već se očito radi o odlukama koje su donesene u okviru upravnog postupka sukladno članku 75. Zakona o tržištu plina.

Tuženik je u postupku prava na pristup informacijama pravilno ocijenio da u konkretnom slučaju prevladava javni interes te je ispitao pravilnost provedenog testa razmjernosti i javnog interesa, a imajući na umu da su tražene informacije poslovna tajna, kao i ostale činjenice koje se navode u rješenju tuženika, te je pravilno unatoč zaključku tužitelja da se radi o povjerljivosti komercijalno osjetljivih informacija i o poslovnim podacima strateške prirode za poduzeće, ocijenio da je trebalo omogućiti pravo na pristup informacijama.

Sukladno svemu naprijed navedenom, a imajući na umu odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama Zakona o zaštiti tajnosti podataka, Zakona o tržištu plina, te Uredbe Europskog parlamenta i vijeća od 12. i 13. srpnja 2009. na koje tužitelj upućuje u obrazloženju pobijanog rješenja, Sud nije imao razloga ocijeniti nezakonitim osporeno rješenje tuženog tijela, kojim je poništeno rješenje tužitelja, kojim rješenjem je zainteresiranoj osobi uskraćeno pružanje zatraženih informacija, pri čemu je tuženo tijelo prema ocjeni Suda dalo valjano obrazloženje za svoju odluku sukladno odredbi članka 120. stavka 3. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine" 47/09.).

S obzirom da prigovori tužitelja u tužbi nisu odlučni niti su od utjecaja na zakonitost osporenog rješenja, te da ovaj Sud nije našao osnove za poništenje pobijanog rješenja kako je to zatražio tužitelj, trebalo je odlučiti kao u dispozitivu presude pozivom na odredbu članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima.

Odluka o troškovima upravnog spora donesena je na temelju odredbe članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima i odnosi se na trošak sastava odgovora na tužbu u iznosu od 2.500,00 kn sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.) i trošak poreza na dodanu vrijednost u iznosu od 625,00 kn što ukupno iznosi 3.125,00 kn.

U Zagrebu 24. svibnja 2015.

Predsjednik vijeća
Boris Marković, v.r.